

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดชุมพร

ไตรมาสที่ 3 : กรกฎาคม – กันยายน พ.ศ. 2567

สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร

จังหวัดชุมพร

ไตรมาสที่ 3 : กรกฎาคม – กันยายน 2567

สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

หน่วยงานเจ้าของเรื่อง สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร
อาคารศูนย์ราชการ ศาลากลางจังหวัด ชั้น 1
ถนนไตรรัตน์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร 86000
โทรศัพท์/โทรสาร 0-7751-1701
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : chumphon@nso.go.th

หน่วยงานที่เผยแพร่ กองสถิติพยากรณ์
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา
อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น 2
ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
โทร. 0 2143 1323 ต่อ 17496
โทรสาร 0 2143 8132
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : binfopub@nso.go.th

ปีที่จัดพิมพ์ 2567
จัดพิมพ์โดย สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร

คำนำ

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้เริ่มจัดทำโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร มาตั้งแต่ พ.ศ. 2506 ในช่วง พ.ศ. 2514 - 2526 ได้ทำการสำรวจปีละ 2 รอบ โดยรอบแรกเป็นการสำรวจนอกฤดูการเกษตร ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม รอบที่ 2 เป็นการสำรวจในฤดูการเกษตรระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน และช่วง พ.ศ. 2527 - 2540 ทำการสำรวจเป็นปีละ 3 รอบ คือ รอบที่ 1 สำรวจในเดือนกุมภาพันธ์ รอบที่ 2 สำรวจในเดือนพฤษภาคม รอบที่ 3 สำรวจในเดือนสิงหาคม และช่วง พ.ศ. 2541 - 2543 ทำการสำรวจเพิ่มขึ้นอีก 1 รอบ เป็นรอบที่ 4 ในเดือนพฤศจิกายน ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลเป็นรายไตรมาส

ตั้งแต่ พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป การสำรวจโครงการนี้ได้จัดทำเป็นรายเดือนทุก ๆ เดือน ส่วนการเสนอผลการสำรวจนั้น ใน พ.ศ. 2544 นำเสนอผลทุกเดือน ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนธันวาคม ได้นำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจครั้งละ 3 เดือน มาประมวลผลและหาค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 3 เดือน) ซึ่งผลของการสำรวจจะสะท้อนถึงค่าประมาณของเดือนที่อยู่กึ่งกลางคาบเวลาสำรวจนั้น ๆ และการเสนอผล ตั้งแต่ พ.ศ. 2545 เป็นต้นไป จะนำเสนอปีละ 4 ฉบับเป็นรายไตรมาส สำหรับผู้ที่ต้องการใช้ข้อมูลเป็นรายเดือน สามารถติดต่อขอข้อมูลได้ที่สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร

สำหรับรายงานฉบับนี้เป็นการเสนอผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 3 ปี 2567 ของจังหวัดชุมพร ที่ได้ดำเนินการสำรวจระหว่างเดือนกรกฎาคม - กันยายน พ.ศ. 2567

สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	II
สารบัญ	III
สารบัญตาราง	IV
อินโฟกราฟิก	V
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	VI
บทที่ 1 บทนำ	
1. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์	1
2. คุ่มรวม	2
3. สัปดาห์แห่งการสำรวจ	2
4. คำอธิบายศัพท์/แนวคิด/คำจำกัดความ	2
บทที่ 2 สรุปผลการสำรวจ	
1. ลักษณะของกำลังแรงงาน	7
2. การมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	8
3. กำลังแรงงานที่เป็นผู้มีงานทำ	8
3.1 อาชีพ	8
3.2 อุตสาหกรรม	9
3.3 การศึกษา	10
3.4 สถานภาพการทำงาน	11
3.5 ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	12
4. การว่างงาน	13
5. การเสมือนว่างงาน	14
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ระเบียบวิธี	16
ภาคผนวก ข ตารางสถิติ	18

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตาราง ก	จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ	7
ตาราง ข	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ	8
ตาราง ค	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ	9
ตาราง ง	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ	10
ตาราง จ	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ	11
ตาราง ฉ	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ	12
ตาราง ช	จำนวนและอัตราการว่างงานของประชากร จำแนกตามเพศ	13
ตาราง ซ	อัตราการว่างงานของประชากรไตรมาสที่ 2 ปี 2563 – 2567	13
ตาราง ฅ	จำนวนและร้อยละของผู้เสมือนว่างงาน จำแนกตามภาคอุตสาหกรรมและเพศ	14

สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรจังหวัดชุมพร ไตรมาส 3/2567

ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป
402,257 คน

ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน
284,583 คน

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
117,674 คน

ผู้มีงานทำ 283,199 คน

ทำงานบ้าน 45,966 คน

ผู้ว่างงาน 1,384 คน

เรียนหนังสือ 30,986 คน

ผู้รอดฤดูกาล - คน

เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้ 32,768 คน

ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ/ผู้ป่วย/ผู้พิการ 2,608 คน

อื่น ๆ 5,346 คน

อัตราการว่างงาน :

0.5

ชาย 0.1

หญิง 1.0

ผู้เสมือนว่างงาน :

26,079 คน

ภาคเกษตร

88.3

นอกภาคเกษตร

11.7

ผู้เสมือนว่างงาน หมายถึง ผู้ทำงานน้อยกว่า 4 ชั่วโมง โดยคิดจากผู้ที่อยู่ในภาคเกษตร ทำงานน้อยกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผู้อยู่นอกภาคเกษตร ทำงานน้อยกว่า 24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน

ร้อยละของผู้มีงานทำ
จำแนกตามระดับการศึกษา

ประถมศึกษา 22.8

มัธยมศึกษา
ตอนต้น 18.6

ต่ำกว่า
ประถมศึกษา 14.6

ไม่ทราบ 0.1

มัธยมศึกษา
ตอนปลาย 21.4

มหาวิทยาลัย 18.4

ไม่มีการศึกษา 4.1

ร้อยละของผู้มีงานทำสูงสุด 5 อันดับแรก
จำแนกตามอาชีพ

51.7

ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้าน
การเกษตร ป่าไม้ และประมง

พนักงานบริการ
และผู้จำหน่ายสินค้า

15.5

13.5

ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน

ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงาน
ที่เกี่ยวข้อง

5.9

3.8

ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ

ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม

- 58.7 เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง
- 14.8 การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์
- 5.2 ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร
- 4.7 การผลิต
- 4.2 การก่อสร้าง
- 3.4 การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ
- 2.6 การศึกษา
- 1.9 การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า
- 1.3 กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ
- 1.0 กิจกรรมด้านสุขภาพและสังคมสงเคราะห์
- 0.5 กิจกรรมทางการเงินและประกันภัย
- 1.7 อื่น ๆ

<http://chumphon.nso.go.th>

สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร

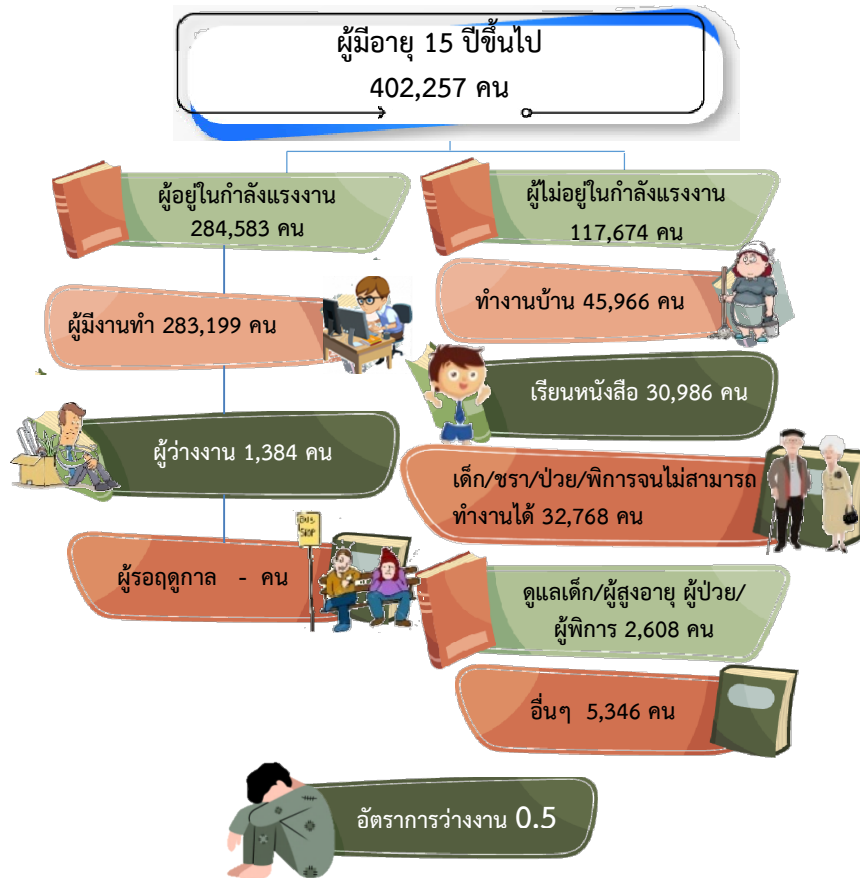
0 7751 1701

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 3 พ.ศ. 2567 จังหวัดชุมพร

แผนผังการจำแนกประชากรตามสถานภาพแรงงาน
การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 3 พ.ศ. 2567 จังหวัดชุมพร

สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพรได้ทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาสที่ 3 : กรกฎาคม – กันยายน 2567 เพื่อให้ทราบถึงภาวะการทำงานและการว่างงานของประชากร ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1) ลักษณะของกำลังแรงงาน

จากผลการสำรวจ พบว่า จังหวัดชุมพรมีจำนวนผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไปทั้งสิ้น 402,257 คน โดยเป็นผู้อยู่ใน

กำลังแรงงาน 284,583 คน ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ 283,199 คน ผู้ว่างงาน 1,384 คน หรือคิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.5 ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงานที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป มีประมาณ 117,674 คน ประกอบด้วย ผู้ทำงานบ้าน 45,966 คน เรียนหนังสือ 30,986 คน เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้ 32,768 คน ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย/ผู้พิการ 2,608 คน และอื่น ๆ ประมาณ 5,346 คน

แผนภูมิ 1 ร้อยละของผู้มีงานทำจำแนกตามอาชีพ

2) ลักษณะของอาชีพ

จากผลการสำรวจ พบว่า ประชากรร้อยละ 51.7 ของผู้มีงานทำ เป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง รองลงมา คือ พนักงานบริการและผู้นำยสินค้าร้อยละ 15.5 ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน ร้อยละ 13.5 ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 5.9 ส่วนที่เหลือกระจายอยู่ในอาชีพอื่น ๆ ไม่เกินร้อยละ 13.4

แผนภูมิ 2 ร้อยละของผู้มีงานทำจำแนกตามอุตสาหกรรม

3) ลักษณะของอุตสาหกรรม

จากผลการสำรวจ พบว่า ร้อยละ 58.7 ของผู้มีงานทำเป็นผู้มีงานทำในสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง รองลงมา คือ ผู้ทำงานในสาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ร้อยละ 14.8 ที่พักรวมและบริการด้านอาหาร ร้อยละ 5.2 การผลิต ร้อยละ 4.7 การก่อสร้าง ร้อยละ 4.2 การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ ร้อยละ 3.4 การศึกษา ร้อยละ 2.6 การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ร้อยละ 1.9 กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ ร้อยละ 1.3 กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ ร้อยละ 1.0 สำหรับกิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย ร้อยละ 0.5 ส่วนที่เหลือกระจายอยู่ในอุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ อีก ร้อยละ 1.7

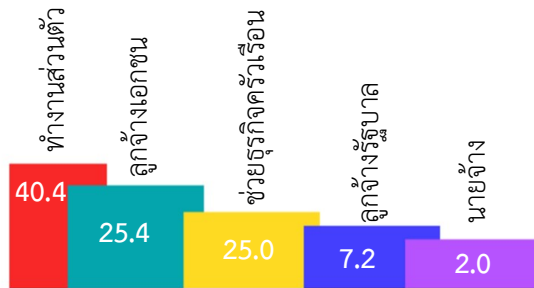
แผนภูมิ 3 ร้อยละของผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

4) ลักษณะของการศึกษา

จากผลการสำรวจ พบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 22.8 รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 21.4 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 18.6 ระดับมหาวิทยาลัย ร้อยละ 18.4 ต่ำกว่าประถมศึกษา ร้อยละ 14.6 สำหรับผู้มีงานทำที่ไม่มีการศึกษา ร้อยละ 4.1 ส่วนไม่ทราบระดับการศึกษา มีเพียงร้อยละ 0.1 เท่านั้น

แผนภูมิ 4 ร้อยละของผู้มีงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงาน

5) ลักษณะของสถานภาพการทำงาน

จากผลการสำรวจ พบว่า สถานภาพการทำงานส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ทำงานส่วนตัว ร้อยละ 40.4 รองลงมา เป็นลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 25.4 ผู้ช่วยธุรกิจครัวเรือน ร้อยละ 25.0 ผู้มีสถานภาพการทำงานเป็นลูกจ้างรัฐบาล ร้อยละ 7.2 ส่วนผู้ที่มีสถานภาพการทำงานเป็นนายจ้าง มีสัดส่วนต่ำสุดเพียง ร้อยละ 2.0

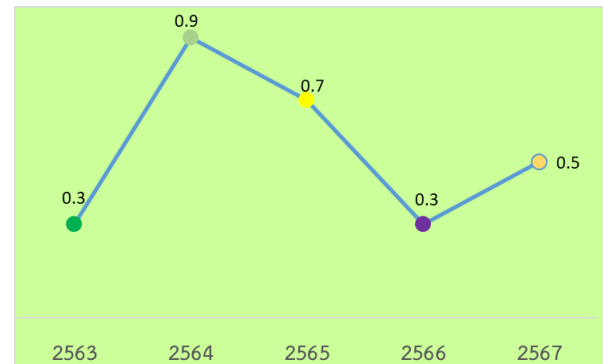
แผนภูมิ 5 ร้อยละของผู้มีงานทำจำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

6) ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

จากการสำรวจ พบว่า ในจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดเป็นผู้ที่ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์สูงสุด ร้อยละ 36.6 รองลงมา คือ ผู้ที่ทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 19.1 ผู้ที่ทำงาน 20 - 29 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 17.4 ผู้ที่ทำงาน 30 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 15.9 ผู้ที่ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 7.1 ผู้ที่ทำงาน 10 - 19 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 3.4 สำหรับผู้ที่ทำงาน 1 - 9 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผู้ที่ทำงานน้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีเพียง ร้อยละ 0.5 เท่ากัน

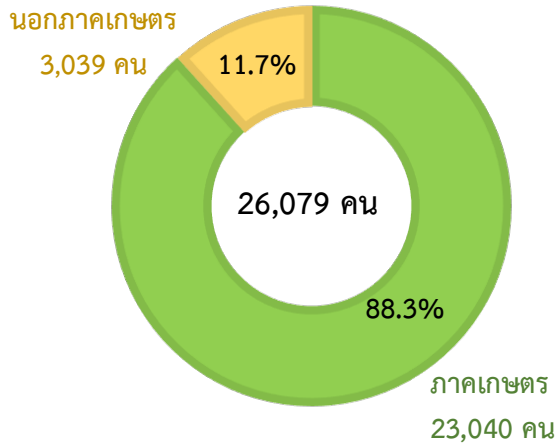
แผนภูมิ 6 อัตราการว่างงานของประชากร ไตรมาส 3 ปี 2563 - 2567

7) ภาวะการว่างงานของประชากร

จากผลการสำรวจ พบว่า ไตรมาส 3 ปี 2567 มีผู้ว่างงานประมาณ 1,384 คน หรือคิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.5 และเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราการว่างงานในไตรมาสเดียวกันตั้งแต่ พ.ศ. 2563 - 2567 พบว่า ปี 2564 มีอัตราการว่างงานสูงถึง ร้อยละ 0.9 รองลงมา ปี 2565 มีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.7 ปี 2567 มีอัตราว่างงาน ร้อยละ 0.5 สำหรับปี 2563 และ 2566 มีอัตราว่างงานที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 0.3

แผนภูมิ 7 ร้อยละของผู้เสมือนว่างงาน จำแนกตาม
ภาคอุตสาหกรรม

8) การเสมือนการว่างงาน

จากการสำรวจข้อมูลไตรมาสที่ 3 ปี 2567 พบว่ามีผู้เสมือนว่างงาน ประมาณ 26,079 คน อยู่ในภาคเกษตร จำนวน 23,040 คน คิดเป็นร้อยละ 88.3 และอยู่นอกภาคเกษตร จำนวน 3,039 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วประเทศอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2506 โดยในช่วงแรกทำการสำรวจปีละ 2 รอบ และใน พ.ศ. 2527 ถึง พ.ศ. 2540 ได้ทำการสำรวจปีละ 3 รอบ โดยรอบที่ 1 ทำการสำรวจในเดือนกุมภาพันธ์ เป็นช่วงหน้าแล้งนอกฤดูการเกษตร รอบที่ 2 สำรวจในเดือนพฤษภาคม เป็นช่วงที่กำลังแรงงานใหม่ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน รอบที่ 3 สำรวจในเดือนสิงหาคม เป็นช่วงฤดูการเกษตร และต่อมาใน พ.ศ. 2541 เป็นต้นมาได้เพิ่มการสำรวจอีก 1 รอบ รวมเป็น 4 รอบ โดยทำการสำรวจในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี ซึ่งเป็นช่วงฤดูการเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร ทั้งนี้เพื่อเป็นการนำเสนอข้อมูลที่สะท้อนถึงภาวะการทำงาน การว่างงานและการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ของประชากรทั้งประเทศเป็นรายไตรมาสและต่อเนื่อง ครบทุกช่วงเวลาของปี

เนื่องจากความจำเป็นต้องการใช้ข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายในระดับจังหวัดมีมากขึ้น สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงได้กำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้น โดยเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2537 ทั้งนี้เพื่อให้สามารถนำเสนอข้อมูลในระดับจังหวัดได้ โดยเสนอเฉพาะรอบการสำรวจของเดือนกุมภาพันธ์ และเดือนสิงหาคมเท่านั้น การสำรวจรอบที่ 4 ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2541 ซึ่งจัดทำเป็นครั้งแรกได้เสนอผลในระดับจังหวัดด้วย และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา ผลการสำรวจทั้ง 4 รอบได้เสนอผลในระดับจังหวัด

หลังจากเกิดภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจกลางปี 2540 ความต้องการใช้ข้อมูลเพื่อการวางแผนและกำหนดนโยบายด้านแรงงานมีมากขึ้น และเร่งด่วนขึ้นในปี พ.ศ. 2544 จึงได้เริ่มดำเนินการสำรวจเป็นรายเดือนแล้วนำข้อมูล 3 เดือนรวมกันเพื่อเสนอข้อมูลเป็นรายไตรมาส โดยข้อมูลที่สำคัญสามารถนำเสนอในระดับจังหวัด สำหรับข้อมูลของเดือนที่ตรงกับรอบการสำรวจเดิม คือ ข้อมูลเดือนกุมภาพันธ์ พฤษภาคม และ สิงหาคม ได้จัดทำสรุปผลการสำรวจเฉพาะข้อมูลที่สำคัญ เพื่อสามารถเปรียบเทียบกับข้อมูลแต่ละรอบของปีที่ผ่านมาได้ และการสำรวจตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2554 เป็นต้นมา สามารถนำเสนอผลการสำรวจเป็นรายเดือนทุกเดือน โดยสามารถเสนอผลในระดับภาคเท่านั้น เนื่องจากตัวอย่างไม่มากพอที่จะนำเสนอในระดับย่อยกว่านี้ และในขณะเดียวกัน ได้มีการปรับอายุผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 13 ปีขึ้นไปเป็น 15 ปีขึ้นไป เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายการใช้แรงงานเด็ก ปรับปรุงการจำแนกประเภทของอาชีพ อุตสาหกรรม และสถานภาพการทำงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลในปัจจุบัน เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบข้อมูลกันได้ ปรับเขตการปกครองจากเดิมเขตสุขาภิบาลถูกนำเสนอรวมเป็นนอกเขตเทศบาลมารวมเป็นในเขตเทศบาล เนื่องจากพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542

วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร เพื่อประมาณจำนวนและลักษณะของกำลังแรงงานภายในประเทศ และในจังหวัดต่าง ๆ ในแต่ละไตรมาสของข้อมูลสถิติที่ได้จากการสำรวจ

1. จำนวนประชากรในวัยทำงาน (อายุ 15 ปีขึ้นไป) และจำนวนประชากรนอกรวัยทำงานจำแนกตามเพศ

2. จำนวนประชากรในวัยทำงาน จำแนกตามสถานภาพแรงงาน อายุ เพศ สถานภาพสมรส การศึกษาที่สำเร็จ

3. จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามลักษณะที่น่าสนใจ เช่น อายุ เพศ การศึกษาที่สำเร็จ อาชีพ อุตสาหกรรม สถานภาพการทำงาน ชั่วโมงทำงาน ค่าจ้าง เงินเดือน และผลประโยชน์อื่น ๆ ที่ได้รับจากการทำงาน

4. จำนวนผู้ว่างงาน จำแนกตามลักษณะบางประการที่น่าสนใจ เช่น ระยะเวลาในการหางานทำ งานที่ทำครั้งสุดท้าย สาเหตุการว่างงาน เป็นต้น

2. คุ่มรวม

ประชากรที่อาศัยอยู่ในครัวเรือน ส่วนบุคคล และครัวเรือนกลุ่มบุคคลประเภทคนงาน

3. สัปดาห์แห่งการสำรวจ

หมายถึง ระยะเวลา 7 วัน นับจากวันก่อนวันสัมภาษณ์ย้อนหลังไป 7 วัน เช่น วันสัมภาษณ์คือ วันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2566 “ระหว่าง 7 วันก่อนสัมภาษณ์” คือ ระหว่างวันที่ 2 ถึงวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2566

4. คำอธิบายศัพท์/แนวคิด/คำจำกัดความ

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ปรับปรุงแนวคิดและคำนิยามที่ใช้ในการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรหลายครั้ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ ตลอดจนความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล และสอดคล้องกับมาตรฐานสากลขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) กับองค์การสหประชาชาติ (UN) แนวคิดและคำนิยามที่ใช้ในการสำรวจไตรมาสนี้ได้เริ่มใช้มาตั้งแต่รอบที่ 1 พ.ศ. 2526 มีการปรับปรุงบ้างตามลำดับ และตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2544 ได้กำหนดอายุขั้นต่ำของประชากรวัยทำงานเป็น 15 ปี

คำนิยามที่สำคัญ ๆ ที่ใช้ในการสำรวจ มีดังนี้ ผู้มีงานทำ

ผู้มีงานทำ หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. ได้ทำงานตั้งแต่ 1 ชั่วโมงขึ้นไป โดยได้รับค่าจ้าง เงินเดือน ผลกำไร เงินปันผล ค่าตอบแทนที่มีลักษณะอย่างอื่นสำหรับผลงานที่ทำเป็นเงินสดหรือสิ่งของ

2. ไม่ได้ทำงานหรือทำงานน้อยกว่า 1 ชั่วโมง แต่เป็นบุคคลที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ (ซึ่งจะถือว่าเป็นผู้ที่ปกติมีงานประจำ)

2.1 ยังได้รับค่าตอบแทน ค่าจ้าง หรือผลประโยชน์อื่น ๆ หรือผลกำไรจากงาน หรือธุรกิจ ในระหว่างที่ไม่ได้ทำงาน

2.2 ไม่ได้รับค่าตอบแทน ค่าจ้าง หรือผลประโยชน์อื่น ๆ หรือผลกำไรจากงานหรือธุรกิจ ในระหว่างที่ไม่ได้ทำงาน แต่ยังมีงานหรือธุรกิจที่จะกลับไปทำ

3. ทำงานอย่างน้อย 1 ชั่วโมง โดยไม่ได้รับค่าจ้างในวิสาหกิจหรือไร่นาเกษตรของหัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกในครัวเรือน

ผู้ว่างงาน

ผู้ว่างงาน หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. ไม่ได้ทำงานและไม่มีการจ้างงาน แต่ได้หางาน สมัครงาน หรือรอการบรรจุ ในระหว่าง 30 วันก่อนวันสัมภาษณ์

2. ไม่ได้ทำงานและไม่มีการจ้างงาน และไม่ได้หางานทำในระหว่าง 30 วันก่อนวันสัมภาษณ์ แต่พร้อมที่จะทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ

กำลังแรงงานปัจจุบัน

กำลังแรงงานปัจจุบัน หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีงานทำหรือว่างงาน ตามคำนิยามที่ได้ระบุข้างต้น

กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล

กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ เป็นผู้ไม่เข้าข่ายคำนิยามของผู้มีงานทำหรือผู้ว่างงาน แต่เป็นผู้รอฤดูกาลที่เหมาะสม เพื่อที่จะทำงาน และเป็นบุคคลที่ตามปกติจะทำงานที่ไม่ได้รับสิ่งตอบแทนในไร่นาเกษตรหรือธุรกิจ ซึ่งทำกิจกรรมตามฤดูกาล โดยมีหัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกคนอื่น ๆ ในครัวเรือนเป็นเจ้าของหรือผู้ดำเนินการ

กำลังแรงงานรวม

กำลังแรงงานรวม หมายถึง บุคคลทุกคนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงานปัจจุบัน หรือผู้ถูกจัดจำแนกอยู่ในประเภทกำลังแรงงานที่รอฤดูกาลตามคำนิยามที่ระบุข้างต้น

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน หมายถึง บุคคลที่ไม่เข้าข่ายคำนิยามของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ คือ

บุคคลซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจ มีอายุ 15 ปีขึ้นไป แต่ไม่ได้ทำงาน และไม่พร้อมที่จะทำงานเนื่องจากเป็นผู้ที่

1. ทำงานบ้าน
2. เรียนหนังสือ
3. ยังเด็กเกินไปหรือชรามาก
4. ไม่สามารถทำงานได้ เนื่องจากพิการทางร่างกายหรือจิตใจ หรือเจ็บป่วยเรื้อรัง
5. ไม่สมัครใจทำงาน
6. ทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ผลกำไร ส่วนแบ่ง หรือสิ่งตอบแทนอื่น ๆ ให้แก่บุคคล ซึ่งมีได้เป็นสมาชิกในครัวเรือนเดียวกัน
7. ทำงานให้แก่องค์การหรือสถาบันการกุศลต่าง ๆ โดยไม่ได้รับค่าจ้างผลกำไร ส่วนแบ่งหรือสิ่งตอบแทนอย่างใด
8. ไม่พร้อมที่จะทำงานเนื่องจากเหตุผลอื่น

งาน

งาน หมายถึง กิจกรรมที่ทำที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมที่ทำแล้วได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินหรือสิ่งของ ค่าตอบแทนที่เป็นเงิน อาจจ่ายเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน หรือรายชิ้น
2. กิจกรรมที่ทำแล้วได้ผลกำไร หรือหวังที่จะได้รับผลกำไรหรือส่วนแบ่งเป็นการตอบแทน
3. กิจกรรมที่ทำให้กับธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือน โดยไม่ได้รับค่าจ้างหรือผลกำไรตอบแทนอย่างใด ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนที่ประกอบธุรกิจนั้น จะมีสถานภาพการทำงานเป็นประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือนายจ้าง

อาชีพ

อาชีพ หมายถึง ประเภทหรือชนิดของงานที่บุคคลนั้นทำอยู่ บุคคลส่วนมากมีอาชีพเดียวสำหรับบุคคลที่ในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีอาชีพมากกว่า 1 อาชีพให้นับอาชีพที่มีชั่วโมงการทำงานมากที่สุด ถ้าชั่วโมงการทำงานแต่ละอาชีพเท่ากันให้นับอาชีพที่มีรายได้มากกว่า ถ้าชั่วโมงทำงานและรายได้ที่ได้รับจากแต่ละอาชีพเท่ากันให้นับอาชีพที่ผู้ตอบสัมภาษณ์พอใจมากที่สุด ถ้าผู้ตอบสัมภาษณ์ตอบไม่ได้ให้นับอาชีพที่ได้ทำมากที่สุดประเภทอาชีพ ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ.2554 ปรับใช้ตาม International Standard Classification of Occupation, 2008 (ISCO – 08) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ(ILO)

ก่อน พ.ศ. 2553 การจัดประเภทอาชีพจำแนกตามความเหมาะสมกับลักษณะอาชีพของประเทศไทยโดยอ้างอิงตาม International Standard Classification of Occupation, 1988 (ISCO – 88)

อุตสาหกรรม

อุตสาหกรรม หมายถึง ประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ได้ดำเนินการโดยสถานประกอบการที่บุคคลนั้นกำลังทำงานอยู่ หรือประเภทของธุรกิจซึ่งบุคคลนั้นได้ดำเนินการอยู่ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ถ้าบุคคลหนึ่งมีอาชีพมากกว่าหนึ่งอย่างให้บันทึกอุตสาหกรรมตามอาชีพที่บันทึกไว้ การจัด

จำแนกประเภทอุตสาหกรรม ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ.2554 ปรับใช้ตาม Thailand Standard Industrial Classification, (TSIC 2009)

ก่อน พ.ศ.2553 การจัดประเภทอุตสาหกรรมจำแนกตามความเหมาะสมกับลักษณะอุตสาหกรรมของประเทศไทย โดยอ้างอิง International Standard Industrial Classification of All Economic Activities, (ISIC : 1989)

สถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน หมายถึง สถานะของบุคคลที่ทำงานในสถานที่ทำงานหรือธุรกิจ แบ่งออกเป็น 5 ประเภท

1. นายจ้าง หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองเพื่อหวังผลกำไรหรือส่วนแบ่ง และได้จ้างบุคคลอื่นมาทำงานในธุรกิจในฐานะลูกจ้าง

2. ประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองโดยลำพังผู้เดียว หรืออาจมีบุคคลอื่นมาร่วมกิจการด้วยเพื่อหวังผลกำไรหรือส่วนแบ่ง และไม่ได้จ้างลูกจ้าง แต่อาจมีสมาชิกในครัวเรือนหรือผู้ฝึกงานมาช่วยทำงาน โดยไม่ได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนอย่างอื่นสำหรับงานที่ทำ

3. ช่วยธุรกิจในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง หมายถึง ผู้ที่ช่วยทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้างในไร่นาเกษตร หรือในธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือน

4. ลูกจ้าง หมายถึง ผู้ที่ทำงานโดยได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน รายชิ้น หรือเหมาจ่าย ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการทำงาน อาจจะเป็นเงินหรือสิ่งของ

ลูกจ้างแบ่งออกเป็น 3 ประเภท

4.1 ลูกจ้างรัฐบาล หมายถึง ข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตลอดจนลูกจ้างประจำและชั่วคราวของรัฐบาล

4.2 ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้กับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

4.3 ลูกจ้างเอกชน หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้กับเอกชนหรือธุรกิจของเอกชน รวมทั้งผู้ที่รับจ้างทำงานบ้าน

5. การรวมกลุ่ม หมายถึง กลุ่มคนที่มาร่วมกันทำงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพึ่งตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกแต่ละคนมีความเท่าเทียมกันในการกำหนดการทำงาน ทุกขั้นตอนไม่ว่าเป็นการลงทุน การขาย งานอื่น ๆ ของกิจการที่ทำ ตลอดจนการแบ่งรายได้ให้แก่สมาชิกตามที่ตกลงกัน(การรวมกลุ่มดังกล่าวอาจจดทะเบียนจัดตั้งในรูปของสหกรณ์หรือไม่ก็ได้)

การจัดจำแนกประเภทสถานภาพการทำงาน ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ.2544 ใช้ตาม International Classification of Status in Employment, 1993(ICSE – 93) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) มีสถานภาพการทำงานเพิ่มขึ้นอีก 1 กลุ่ม คือ การรวมกลุ่ม (Member of Producers' Cooperative)

ชั่วโมงทำงาน

ชั่วโมงทำงาน หมายถึง จำนวนชั่วโมงทำงานจริงทั้งหมด ในสัปดาห์แห่งการสำรวจสำหรับบุคคลที่มีอาชีพมากกว่าหนึ่งอาชีพ ชั่วโมงทำงาน หมายถึง ยอดรวมของชั่วโมงทำงานทุกอาชีพ สำหรับผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจให้บันทึกจำนวนชั่วโมงเป็น 0 ชั่วโมง

การสำรวจก่อนปี พ.ศ.2544 ผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจให้นับจำนวนชั่วโมงทำงานปกติต่อสัปดาห์เป็นชั่วโมงทำงาน

รายได้ของลูกจ้าง

รายได้ของลูกจ้าง หมายถึง รายได้ของ ผู้ที่มีสถานภาพการทำงานเป็นลูกจ้าง ที่ได้รับมาจากการทำงานของอาชีพที่ทำในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ซึ่งประกอบด้วย ค่าจ้างและผลประโยชน์ตอบแทนอื่น ๆ สำหรับลูกจ้าง

ระยะเวลาของการหางานทำ

ระยะเวลาของการหางานทำ หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้ว่างงานได้ออกหางานทำ ให้นับตั้งแต่วันที่เริ่มหางานทำจนถึงวันสุดท้ายก่อนวันสัมภาษณ์

คาบการแฉงนั้บ

คาบการแฉงนั้บ หมายถึง ระยะเวลาที่พนักงานออกไปสัมภาษณ์บุคคลในครัวเรือน ตัวอย่าง ซึ่งโดยปกติเป็นวันที่ 1-12 ของทุกเดือน

ประเภทของครัวเรือนที่อยู่ในขอบข่ายการสำรวจ

ครัวเรือนที่อยู่ในขอบข่ายการสำรวจ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ครัวเรือนส่วนบุคคล ประกอบด้วย ครัวเรือนหนึ่งคน คือ บุคคลเดี่ยวซึ่งหุงหาอาหาร และจัดหาสิ่งอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพ โดยไม่เกี่ยวกับผู้ใด ซึ่งอาจพำนักอยู่ในเคหสถานเดียวกันหรือครัวเรือนที่มีบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมกันจัดหาและใช้สิ่งอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพร่วมกัน ครัวเรือนส่วนบุคคล อาจอาศัยอยู่ในเคหะที่เป็นเรือนไม้ ตึกแถว ห้องแถว ห้องชุด เรือแพ เป็นต้น

2. ครัวเรือนกลุ่มบุคคล

2.1 ประเภทคนงาน ได้แก่ ครัวเรือน ซึ่งประกอบด้วย บุคคลหลายคนอยู่กินร่วมกัน ในที่อยู่แห่งหนึ่ง เช่น ที่พักคนงาน เป็นต้น

2.2 ประเภทสถาบัน ซึ่งหมายถึง บุคคลหลายคนอยู่ร่วมกันในสถานที่อยู่แห่งหนึ่ง เช่น สถานที่กักกัน วัด กรมทหาร โดยไม่แยกที่อยู่ เป็นสัดส่วนเฉพาะคนหรือเฉพาะครัวเรือน นักเรียนที่อยู่ประจำที่โรงเรียนหรือหอพักนักเรียน เป็นต้น **ไม่อยู่ในคัมภรรมของการสำรวจนี้**

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ

ได้จำแนกการศึกษาตามลำดับการศึกษา ที่สำเร็จ ดังนี้

1. ไม่มีการศึกษา หมายถึง บุคคล ที่ไม่เคยเข้าศึกษาในโรงเรียน หรือไม่เคยได้รับการศึกษา

2. ต่ำกว่าประถมศึกษา หมายถึง บุคคล ที่สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิม

3. สำเร็จประถมศึกษา หมายถึง บุคคลที่ สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

4. สำเร็จมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.3 ม.ศ.3 หรือ ม.6 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

5. สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย

5.1 สายสามัญ หมายถึง บุคคล ที่สำเร็จการศึกษาประเภทสามัญศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.6 ม.ศ.5 หรือ ม.8 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับ การศึกษาที่สูงกว่า

5.2 อาชีวศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จ การศึกษาประเภทอาชีวศึกษาหรือวิชาชีพที่เรียน ต่อจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า โดยมีหลักสูตรไม่เกิน 3 ปี และไม่สำเร็จระดับ การศึกษาที่สูงกว่า

5.3 วิชาการศึกษา หมายถึง บุคคล ที่สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาการศึกษา(การ ฝึกหัดครู) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ เทียบเท่าขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

6. อุดมศึกษา

6.1 สายวิชาการ หมายถึง บุคคล ที่สำเร็จการศึกษา ประเภทสามัญศึกษาหรือ สายวิชาการ โดยได้รับวุฒิปัตริระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี โท เอก

6.2 สายวิชาชีพ หมายถึง บุคคล ที่สำเร็จการศึกษา ประเภทอาชีวศึกษาหรือ สายวิชาชีพที่ได้รับประกาศนียบัตริวิชาชีพชั้นสูง หรือเทียบเท่าอนุปริญญา ปริญญาตรี

6.3 สายวิชาการศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษา ประเภทวิชาการศึกษา และได้รับประกาศนียบัตริระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี

7. **อาชีวศึกษาระยะสั้น** หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษา หรือการฝึกอบรมประเภทอาชีวศึกษาที่มีหลักสูตรไม่เกิน 1 ปี และได้รับประกาศนียบัตรหรือใบรับรองเมื่อสำเร็จการศึกษา พื้นความรู้ของผู้เข้าเรียนได้กำหนดให้แตกต่างตามวิชาเฉพาะแต่ละอย่างที่เรียน แต่อย่างต่ำ ต้องจบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า

8. **อื่น ๆ** หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาที่ไม่สามารถเทียบชั้นได้

ผู้เสมือนว่างงาน

ผู้เสมือนว่างงาน หมายถึง ผู้ทำงานน้อยกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน โดยคิดจากผู้ที่อยู่ในภาคเกษตร ทำงานน้อยกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผู้ที่ยอยู่นอกภาคเกษตร ทำงานน้อยกว่า 24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

บทที่ 2

สรุปผลการสำรวจ

รายงานนี้เสนอผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรจังหวัดชุมพร โดยดำเนินการปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1- 12 ของเดือนกรกฎาคม สิงหาคม และกันยายน พ.ศ. 2567 ซึ่งเป็นการสำรวจไตรมาสที่ 3 ของปี ผลการสำรวจทำให้ทราบถึงภาวะการทำงาน การว่างงาน และลักษณะที่สำคัญบางประการของกำลังแรงงานในจังหวัดชุมพร ระหว่างเดือนกรกฎาคม - กันยายน พ.ศ. 2567

อนึ่ง จำนวนประชากรที่ใช้เป็นฐานในการประมาณผลตามระเบียบวิธีการสุ่มตัวอย่างสำหรับโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2557 เป็นต้นมา นั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนประชากรที่ใช้ในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งได้จากการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553 - 2583 ที่จัดทำขึ้นใหม่โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตาราง ก จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ

หน่วย : คน

สถานภาพแรงงาน	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป	402,257	100.0	193,652	100.0	208,605	100.0
กำลังแรงงานรวม	284,583	70.7	159,187	82.2	125,396	60.1
1. กำลังแรงงานปัจจุบัน	284,583	70.7	159,187	82.2	125,396	60.1
1.1 ผู้มีงานทำ	283,199	70.4	159,063	82.1	124,136	59.5
1.2 ผู้ว่างงาน	1,384	0.3	124	0.1	1,260	0.6
2. กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	-	-	-	-	-	-
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	117,674	29.3	34,465	17.8	83,209	39.9
1. ทำงานบ้าน	45,966	11.4	2,417	1.3	43,549	20.9
2. เรียนหนังสือ	30,986	7.7	15,377	7.9	15,609	7.5
3. เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ จนไม่สามารถทำงานได้	32,768	8.2	13,583	7.0	19,185	9.2
4. ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย/ผู้พิการ	2,608	0.7	-	-	2,608	1.2
5. อื่น ๆ	5,346	1.3	3,088	1.6	2,258	1.1
อัตราการว่างงาน		0.5		0.1		1.0

หมายเหตุ : อัตราการว่างงาน : $\frac{\text{ผู้ว่างงาน}}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงานรวม}} \times 100$

: - ไม่มีข้อมูล

1. ลักษณะของกำลังแรงงาน

ผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรของจังหวัดชุมพร ระหว่างเดือนกรกฎาคม - กันยายน พ.ศ. 2567 พบว่า จังหวัดชุมพรมีผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานทั้งสิ้นประมาณ 284,583 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 70.7 ของผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ประกอบด้วย ผู้มีงานทำประมาณ 283,199 คน คิดเป็นร้อยละ 70.4 ผู้ว่างงานประมาณ 1,384 คน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.5 สำหรับไตรมาสนี้ไม่มีผู้รอฤดูกาล

ส่วนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน มีประมาณ 117,674 คน หรือร้อยละ 29.3 ของผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปทั้งหมด ซึ่งประกอบด้วยผู้ที่ทำงานบ้าน 45,966 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ จนไม่สามารถทำงานได้ ประมาณ 32,768 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 เรียนหนังสือ 30,986 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 สำหรับดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย/ผู้พิการ 2,608 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 และอื่น ๆ 5,346 คน คิดเป็น ร้อยละ 1.3 (ตาราง ก)

2. การมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานหรือร้อยละของประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงาน (รวมกำลังแรงงานที่รอฤดูกาลด้วย) ต่อประชากรที่มี อายุ 15 ปีขึ้นไปทั้งหมด พบว่า การมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของประชากรจังหวัดชุมพร ร้อยละ 70.7 ซึ่งเพศชายมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานมากกว่าเพศหญิง คือ ร้อยละ 82.2 และร้อยละ 60.1 ตามลำดับ

3. กำลังแรงงานที่เป็นผู้มีงานทำ

3.1 อาชีพ

ผู้มีงานทำส่วนใหญ่ทำงานเป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง มากที่สุด ประมาณ 146,333 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7

โดยชายมีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ 58.2 และร้อยละ 43.3) รองลงมา คือ พนักงานบริการและผู้อำนวยการสินค้า ประมาณ 43,903 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 โดยสัดส่วนของหญิงสูงกว่าชาย (ร้อยละ 24.1 และร้อยละ 8.8) ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน ประมาณ 38,187 คน หรือร้อยละ 13.5 โดยชายมีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ 14.9 และร้อยละ 11.7) ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ประมาณ 16,763 คน หรือร้อยละ 5.9 โดยชายมีสัดส่วนการทำงานสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 7.3 และร้อยละ 4.2) (ตาราง ข)

ตาราง ข จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ

หน่วย : คน

อาชีพ	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	283,199	100.0	159,063	100.0	124,136	100.0
1. ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และ ผู้บัญญัติกฎหมาย	4,460	1.6	2,737	1.7	1,723	1.4
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	10,931	3.8	2,380	1.5	8,551	6.9
3. เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพ ที่เกี่ยวข้องด้านต่างๆ	5,660	2.0	2,430	1.5	3,230	2.6
4. เสมียน	8,393	3.0	1,962	1.2	6,431	5.2
5. พนักงานบริการและผู้อำนวยการสินค้า	43,903	15.5	14,020	8.8	29,883	24.1
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้และประมง	146,333	51.7	92,600	58.2	53,733	43.3
7. ช่างฝีมือ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	16,763	5.9	11,598	7.3	5,166	4.2
8. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	8,569	3.0	7,724	4.9	845	0.6
9. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	38,187	13.5	23,611	14.9	14,576	11.7
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

3.2 อุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาถึงประเภทอุตสาหกรรมของผู้มีงานทำ พบว่า เกินครึ่งหรือร้อยละ 58.7 เป็นผู้มีงานทำในภาคเกษตรกรรม และนอกภาคเกษตร ร้อยละ 41.3 ส่วนใหญ่ทำงานในสาขาการขนส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ มีประมาณ 42,017 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 รองลงมา คือ ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ประมาณ 14,737 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 การผลิต ประมาณ 13,180 คน หรือร้อยละ 4.7 การก่อสร้าง ประมาณ 11,919 คน หรือร้อยละ 4.2 การบริหารราชการ

การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ มีประมาณ 9,581 คน หรือร้อยละ 3.4 การศึกษา ประมาณ 7,278 คน หรือร้อยละ 2.6 การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า ประมาณ 5,479 คน หรือ ร้อยละ 1.9 กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ ประมาณ 3,548 คน หรือร้อยละ 1.3 กิจกรรมด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์ ประมาณ 2,859 คน หรือ ร้อยละ 1.0 กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย ประมาณ 1,542 คน หรือร้อยละ 0.5 ส่วนที่เหลือ กระจายอยู่ในอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ อีกร้อยละ 1.7 (ตาราง ค)

ตาราง ค จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ

หน่วย : คน

อุตสาหกรรม	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	283,199	100.0	159,063	100.0	124,136	100.0
- ภาคเกษตรกรรม	166,203	58.7	104,705	65.8	61,498	49.5
1. เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	166,203	58.7	104,705	65.8	61,498	49.5
- นอกภาคเกษตรกรรม	116,996	41.3	54,358	34.2	62,634	50.5
1. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	164	0.1	102	0.1	62	0.1
2. การผลิต	13,180	4.7	7,320	4.6	5,860	4.7
3. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	896	0.3	522	0.3	374	0.3
4. การจัดหา การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสียและสิ่งปฏิกูล	249	0.1	249	0.2	-	-
5. การก่อสร้าง	11,919	4.2	9,956	6.3	1,963	1.6
6. การขนส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	42,017	14.8	19,175	12.0	22,842	18.4
7. การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	5,479	1.9	3,572	2.2	1,907	1.5
8. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	14,737	5.2	3,155	2.0	11,582	9.3
9. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	474	0.2	165	0.1	309	0.2
10. กิจการทางการเงินและการประกันภัย	1,542	0.5	584	0.4	958	0.8
11. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	103	0.0	-	-	103	0.1
12. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	725	0.3	528	0.3	197	0.2
13. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	1,452	0.5	639	0.4	813	0.7
14. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	9,581	3.4	5,650	3.6	3,931	3.2
15. การศึกษา	7,278	2.6	1,271	0.8	6,007	4.8
16. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	2,859	1.0	312	0.2	2,547	2.1
17. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	310	0.1	149	0.1	162	0.1
18. กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	3,548	1.3	1,009	0.6	2,539	2.0
19. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน	483	0.1	-	-	483	0.4
20. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	-	-	-	-	-	-
21. ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล
0.0 ข้อมูลมีน้อย

3.3 การศึกษา

เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาที่สำเร็จของผู้มีงานทำ พบว่า ผู้มีงานทำจบการศึกษาระดับประถมศึกษา ประมาณ 64,563 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 โดยชายมีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ 24.2 และร้อยละ 20.9) ระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย ประมาณ 60,719 คน คิดเป็น ร้อยละ 21.4 โดยชายมีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ 22.5 และร้อยละ 20.0) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประมาณ 52,622 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 โดยชายมีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ 21.6 และร้อยละ 14.8)

ระดับมหาวิทยาลัย ประมาณ 52,266 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 โดยหญิงมีสัดส่วนมากกว่าชาย (ร้อยละ 23.7 และร้อยละ 14.4) ระดับต่ำกว่าประถมศึกษา ประมาณ 41,196 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 โดยหญิงมีสัดส่วนมากกว่าชาย (ร้อยละ 14.9 และร้อยละ 14.3) ส่วนผู้มีงานทำที่ไม่มีการศึกษา ประมาณ 11,665 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 โดยหญิงมีสัดส่วนมากกว่าชาย (ร้อยละ 5.6 และร้อยละ 3.0) (ตาราง ง)

ตาราง ง จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	หน่วย : คน					
	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	283,199	100.0	159,063	100.0	124,136	100.0
1. ไม่มีการศึกษา	11,665	4.1	4,727	3.0	6,938	5.6
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	41,196	14.6	22,743	14.3	18,453	14.9
3. ประถมศึกษา	64,563	22.8	38,565	24.2	25,999	20.9
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	52,622	18.6	34,278	21.6	18,344	14.8
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	60,719	21.4	35,854	22.5	24,865	20.0
5.1 สายสามัญ	46,174	16.3	27,142	17.0	19,032	15.3
5.2 สายอาชีวศึกษา	14,545	5.1	8,712	5.5	5,833	4.7
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	52,266	18.4	22,895	14.4	29,371	23.7
6.1 สายวิชาการ	31,819	11.2	13,672	8.6	18,146	14.6
6.2 สายวิชาชีพ	12,959	4.6	7,861	4.9	5,099	4.1
6.3 สายวิชาการศึกษา	7,488	2.6	1,362	0.9	6,126	5.0
7. อื่นๆ	-	-	-	-	-	-
8. ไม่ทราบ	168	0.1	-	-	168	0.1

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

3.4 สถานภาพการทำงาน

ในจำนวนผู้มีงานทำทั้งสิ้นประมาณ 283,199 คน เมื่อพิจารณาถึงสถานภาพการทำงาน ผลการสำรวจครั้งนี้ พบว่า ผู้ที่ทำงานส่วนตัว มีจำนวนสูงสุด ประมาณ 114,426 คน คิดเป็น ร้อยละ 40.4 โดยชายมีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ 45.1 และร้อยละ 34.4) รองลงมาเป็น

ลูกจ้างเอกชน ประมาณ 71,910 คน คิดเป็น ร้อยละ 25.4 ผู้ที่ช่วยธุรกิจในครัวเรือนมีประมาณ 70,911 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ลูกจ้างรัฐบาล มีจำนวนประมาณ 20,225 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 และผู้ที่มีสถานภาพการทำงานเป็นนายจ้างมีจำนวน ต่ำสุด ประมาณ 5,727 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.0 (ตาราง จ)

ตาราง จ จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ

หน่วย : คน

สถานภาพการทำงาน	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	283,199	100.0	159,063	100.0	124,136	100.0
1. นายจ้าง	5,727	2.0	4,394	2.7	1,333	1.1
2. ลูกจ้างรัฐบาล	20,225	7.2	8,866	5.6	11,359	9.2
3. ลูกจ้างเอกชน	71,910	25.4	42,943	27.0	28,967	23.3
4. ทำงานส่วนตัว	114,426	40.4	71,689	45.1	42,737	34.4
5. ช่วยธุรกิจครัวเรือน	70,911	25.0	31,171	19.6	39,740	32.0
6. การรวมกลุ่ม	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

3.5 ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

ในจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดเป็นผู้ที่ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ สูงสุดมีประมาณ 103,607 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 36.6 รองลงมาคือ ผู้ที่ทำงาน 35 - 39 ชั่วโมง มีประมาณ 54,180 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 19.1 ผู้ที่ทำงาน 20 - 29 ชั่วโมง มีประมาณ 49,337 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 17.4 ผู้ที่ทำงาน 30 - 34 ชั่วโมง ประมาณ 45,129 คน หรือร้อยละ 15.9 ผู้ที่ทำงาน

50 ชั่วโมงขึ้นไป ประมาณ 20,080 คน หรือร้อยละ 7.1 ผู้ที่ทำงาน 10 - 19 ชั่วโมง ประมาณ 9,579 คน หรือร้อยละ 3.4 ส่วนผู้ที่ทำงาน 1 - 9 ชั่วโมง มีประมาณ 717 คน ใกล้เคียงกับผู้ทำงานน้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีประมาณ 570 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 และ 0.2 ตามลำดับ (ตาราง ฉ)

ตาราง ฉ จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ

หน่วย : คน

ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	283,199	100.0	159,063	100.0	124,136	100.0
1. น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	570	0.2	-	-	570	0.5
2. 1 - 9 ชั่วโมง	717	0.3	425	0.3	292	0.2
3. 10 - 19 ชั่วโมง	9,579	3.4	5,017	3.2	4,562	3.7
4. 20 - 29 ชั่วโมง	49,337	17.4	24,687	15.5	24,650	19.9
5. 30 - 34 ชั่วโมง	45,129	15.9	28,964	18.2	16,165	13.0
6. 35 - 39 ชั่วโมง	54,180	19.1	29,544	18.6	24,636	19.8
7. 40 - 49 ชั่วโมง	103,607	36.6	61,354	38.5	42,253	34.0
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	20,080	7.1	9,072	5.7	11,008	8.9

4. การว่างงาน

ในส่วนของจังหวัดชุมพรไตรมาส 3 ปี 2567 มีผู้ว่างงานทั้งสิ้น 1,384 คน เป็นชาย 124 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 หญิง 1,260 คน คิดเป็นร้อยละ 91.0 ของผู้ว่างงาน และมีอัตรา

การว่างงานที่วัดจากกำลังแรงงานรวม ร้อยละ 0.5 โดยชายมีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.1 และหญิง ร้อยละ 1.0 (ตาราง ข)

ตาราง ข จำนวนและอัตราการว่างงานของประชากร จำแนกตามเพศ

หน่วย : คน

เพศ	ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	ผู้ว่างงาน	
		จำนวน	อัตราการว่างงาน
กำลังแรงงานรวม	284,583	1,384	0.5
ชาย	159,187	124	0.1
หญิง	125,396	1,260	1.0

หมายเหตุ : อัตราการว่างงาน = $\frac{\text{ผู้ว่างงาน}}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงานรวม}} \times 100$

เมื่อเปรียบเทียบอัตราการว่างงานตั้งแต่ปี 2563 – 2567 ของไตรมาสที่ 3 พบว่า ปี 2564 มีอัตราการว่างงานสูงสุดถึง ร้อยละ 0.9 รองลงมา ปี 2565 อัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.7 ปี 2567

มีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.5 สำหรับปี 2563 และ ปี 2566 มีอัตราการว่างงานต่ำสุด ร้อยละ 0.3 เท่ากัน (ตาราง ข)

ตาราง ข อัตราการว่างงานของประชากร ไตรมาส 3 ปี 2563 – 2567

หน่วย : ร้อยละ

อัตราการว่างงาน	ปี				
	2563	2564	2565	2566	2567
ไตรมาส 3	0.3	0.9	0.7	0.3	0.5

5. การเสมือนว่างงาน

จากการสำรวจข้อมูลไตรมาสที่ 3 ปี 2567 พบว่า มีผู้เสมือนว่างงานประมาณ 26,079 คน อยู่ในภาคเกษตรจำนวน 23,040 คน คิดเป็นร้อยละ 88.3 และอยู่นอกภาคเกษตรจำนวน 3,039 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7

การที่แรงงานกลุ่มนี้ยังมีชั่วโมงการทำงาน อยู่ในระดับต่ำ สะท้อนถึงความเปราะบางของ

ตลาดแรงงานไทยที่หลายธุรกิจพยายามปรับระดับ ประคองธุรกิจไว้ ไม่เลิกจ้าง แต่ใช้วิธีลดเวลาทำงาน แรงงานกลุ่มนี้จึงอาจได้รับผลกระทบจากรายได้ที่ลดลงตามชั่วโมงการทำงาน และหากเศรษฐกิจฟื้นตัวได้ช้า จนส่งผลให้ธุรกิจต้องปิดตัวลง กลุ่มคนที่เสมือนว่างงาน ก็จะไปเปลี่ยนสถานภาพเป็นผู้ว่างงานได้ (ตาราง ฅ)

ตารางที่ ฅ จำนวนและร้อยละของผู้เสมือนว่างงาน จำแนกตามภาคอุตสาหกรรม และเพศ

อุตสาหกรรม	หน่วย : คน					
	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	26,079	100.0	13,239	100.0	12,840	100.0
1. ภาคเกษตร	23,040	88.3	11,842	89.4	11,198	87.2
2. นอกภาคเกษตร	3,039	11.7	1,397	10.6	1,642	12.8

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ระเบียบวิธี

ภาคผนวก ก ระเบียบวิธี

1. วิธีการสำรวจ

การสำรวจนี้คัมรวมครัวเรือนส่วนบุคคลและครัวเรือนกลุ่มบุคคลประเภทครัวเรือนคนงานที่อยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลทุกจังหวัดทั่วประเทศ ยกเว้น ครัวเรือนชาวต่างชาติที่ทำงานในสถานทูตหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีเอกสิทธิ์ทางการทูต

ในการสำรวจแต่ละเดือนได้ดำเนินการสำรวจทั่วประเทศทุกจังหวัด โดยใช้แผนการสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Two-stage Sampling โดยหน่วยตัวอย่างขั้นที่ 1 คือ เขตแฉงนับ(Enumeration Area : EA) ซึ่งมีจำนวน 1,990 EA ตัวอย่าง จากจำนวนทั้งสิ้น 127,460 EA และหน่วยตัวอย่างขั้นที่ 2 คือ ครัวเรือน ซึ่งมีจำนวนครัวเรือนที่เป็นตัวอย่างทั้งสิ้น 27,960 ครัวเรือน หรือคิดเป็นจำนวนประชากรที่ตกเป็นตัวอย่างประมาณ 95,064 คน ซึ่งขนาดตัวอย่างในแต่ละเดือนดังกล่าวสามารถนำเสนอข้อมูลในระดับภาคและประเทศ จำแนกเขตการปกครอง แต่ไม่เพียงพอที่จะนำเสนอข้อมูลในระดับจังหวัดหรือพื้นที่ย่อยกว่านี้ ฉะนั้นเพื่อให้สามารถนำเสนอผลของข้อมูลในระดับจังหวัดได้ จึงได้ใช้ข้อมูลของการสำรวจในแต่ละเดือน 3 เดือนที่ติดต่อกันมารวมกัน เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างเพียงพอ และทำการประมาณค่าข้อมูลยอดรวมของจังหวัดต่อไป เช่น กรณีสรุปรายงานผลการสำรวจในไตรมาสที่ 4 ของปี 2566 ก็ได้นำข้อมูลของเดือนตุลาคม พฤศจิกายน และธันวาคม พ.ศ. 2566 มารวมกัน เป็นต้น

สำหรับขนาดตัวอย่างของจังหวัดชุมพรใช้หน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง จำนวน 66 EA หน่วยตัวอย่างขั้นที่สองจำนวน 1,056 ครัวเรือนตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกในครัวเรือนตัวอย่าง โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติจังหวัด โดยเจ้าหน้าที่ผู้ทำการสัมภาษณ์ทุกคนจะมีคู่มือการปฏิบัติงาน การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้ในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนปฏิบัติงานไปในทางเดียวกัน

ส่วนการประมวลผลข้อมูลนั้นดำเนินการในส่วนกลางตามหลักวิชาสถิติ โดยนำข้อมูลที่ได้จากครัวเรือนตัวอย่างมาประมาณค่า โดยการถ่วงน้ำหนัก (Weighty) ซึ่งค่าน้ำหนักจะได้จากสูตรในการประมาณค่าที่เหมาะสมกับวิธีการเลือกตัวอย่าง เพื่อให้ได้ค่าประมาณของประชากรในแต่ละจังหวัดใกล้เคียงกับค่าที่แท้จริง

2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสำรวจได้ดำเนินการพร้อมกันทั่วประเทศ ในระหว่างวันที่ 1-12 ของเดือนกรกฎาคม – กันยายน พ.ศ. 2567 สำหรับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกในครัวเรือนที่ตกเป็นตัวอย่าง โดยพนักงานสัมภาษณ์ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งมีประสบการณ์ในการสำรวจและพนักงานสัมภาษณ์ทุกคนจะมีคู่มือการปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานให้เป็นแนวทางเดียวกัน

3. การปิดตัวเลข

ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปิดเศษเป็นหลักพัน โดยอิสระจากกัน

ภาคผนวก ข
ตารางสถิติ

ตารางสถิติ

	หน้า
ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ	20
ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษา ที่สำเร็จและเพศ	21
ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ	22
ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ	23
ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ	24
ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ	25
ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ	26
ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้เสมือนว่างงาน จำแนกตามภาคอุตสาหกรรมและเพศ	27

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ

หน่วย : คน			
สถานภาพแรงงาน	รวม	ชาย	หญิง
		จำนวน	
ประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป	402,257	193,652	208,605
กำลังแรงงานรวม	284,583	159,187	125,396
1. กำลังแรงงานปัจจุบัน	284,583	159,187	125,396
1.1 ผู้มีงานทำ	283,199	159,063	124,136
1.2 ผู้ว่างงาน	1,384	124	1,260
2. กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	-	-	-
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	117,674	34,465	83,209
1. ทำงานบ้าน	45,966	2,417	43,549
2. เรียนหนังสือ	30,986	15,377	15,609
3. เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ จนไม่สามารถทำงานได้	32,768	13,583	19,185
4. ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย/ ผู้พิการ	2,608	-	2,608
5. อื่นๆ	5,346	3,088	2,258
		ร้อยละ	
ประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป	100.0	100.0	100.0
กำลังแรงงานรวม	70.7	82.2	60.1
1. กำลังแรงงานปัจจุบัน	70.7	82.2	60.1
1.1 ผู้มีงานทำ	70.4	82.1	59.5
1.2 ผู้ว่างงาน	0.3	0.1	0.6
2. กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	-	-	-
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	29.3	17.8	39.9
1. ทำงานบ้าน	11.4	1.3	20.9
2. เรียนหนังสือ	7.7	7.9	7.5
3. เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ จนไม่สามารถทำงานได้	8.2	7.0	9.2
4. ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย/ ผู้พิการ	0.7	-	1.2
5. อื่นๆ	1.3	1.6	1.1
อัตราการว่างงาน	0.5	0.1	1.0

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ

หน่วย : คน

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม	ชาย	หญิง
		จำนวน	
ยอดรวม	402,257	193,652	208,605
1. ไม่มีการศึกษา	15,669	5,719	9,950
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	79,715	32,682	47,033
3. ประถมศึกษา	80,583	42,063	38,520
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	84,564	46,890	37,674
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	79,431	41,054	38,377
5.1 สายสามัญ	60,765	30,061	30,704
5.2 สายอาชีวศึกษา	18,665	10,993	7,673
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	62,127	25,244	36,883
6.1 สายวิชาการ	37,393	14,872	22,522
6.2 สายวิชาชีพ	15,384	8,562	6,821
6.3 สายวิชาการศึกษา	9,350	1,810	7,540
7. อื่นๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	168	-	168
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ไม่มีการศึกษา	3.9	3.0	4.8
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	19.8	16.9	22.5
3. ประถมศึกษา	20.0	21.7	18.5
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	21.0	24.2	18.1
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	7.7	21.2	18.4
5.1 สายสามัญ	8.2	15.5	14.7
5.2 สายอาชีวศึกษา	0.7	5.7	3.7
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	15.5	13.0	17.7
6.1 สายวิชาการ	9.3	7.7	10.8
6.2 สายวิชาชีพ	3.8	4.4	3.3
6.3 สายวิชาการศึกษา	2.4	0.9	3.6
7. อื่นๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	0.1	-	0.0

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

0.0 ข้อมูลมีน้อย

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ

อาชีพ	หน่วย : คน		
	รวม	ชาย	หญิง
	จำนวน		
ยอดรวม	283,199	159,063	124,136
1. ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย	4,460	2,737	1,723
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	10,931	2,380	8,551
3. เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่าง ๆ	5,660	2,430	3,230
4. เสมียน	8,393	1,962	6,431
5. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	43,903	14,020	29,883
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง	146,333	92,600	53,733
7. ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	16,763	11,598	5,166
8. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	8,569	7,724	845
9. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	38,187	23,611	14,576
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-
	ร้อยละ		
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย	1.6	1.7	1.4
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	3.8	1.5	6.9
3. เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่าง ๆ	2.0	1.5	2.6
4. เสมียน	3.0	1.2	5.2
5. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	15.5	8.8	24.1
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง	51.7	58.2	43.3
7. ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	5.9	7.3	4.2
8. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	8.2	4.9	0.6
9. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	0.7	14.9	11.7
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ

หน่วย : คน

อุตสาหกรรม	รวม	ชาย	
		จำนวน	หญิง
ยอดรวม	283,199	159,063	124,136
1. เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	166,203	104,705	61,498
2. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	164	102	62
3. การผลิต	13,180	7,320	5,860
4. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	896	522	374
5. การจัดหาหน้า การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	249	249	-
6. การก่อสร้าง	11,919	9,956	1,963
7. การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	42,017	19,175	22,842
8. การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	5,479	3,572	1,907
9. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	14,737	3,155	11,582
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	474	165	309
11. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	1,542	584	958
12. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	103	-	103
13. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	725	528	197
14. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	1,452	639	813
15. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	9,581	5,650	3,931
16. การศึกษา	7,278	1,271	6,007
17. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	2,859	312	2,547
18. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	310	149	162
19. กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	3,548	1,009	2,539
20. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่สร้างขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน	8	-	483
21. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	1	-	-
22. ไม่ทราบ	-	-	-
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	58.7	65.8	49.5
2. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	0.1	0.1	0.1
3. การผลิต	4.7	4.6	4.7
4. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบปรับอากาศ	0.3	0.3	0.3
5. การจัดหาหน้า การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	0.1	0.2	-
6. การก่อสร้าง	4.2	6.3	1.6
7. การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	14.8	12.0	18.4
8. การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	1.9	2.2	1.5
9. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	5.2	2.0	9.3
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	0.2	0.1	0.2
11. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	0.5	0.4	0.8
12. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	0.0	-	0.1
13. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	0.3	0.3	0.2
14. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	0.5	0.4	0.7
15. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	3.4	3.6	3.2
16. การศึกษา	2.6	0.8	4.8
17. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	1.0	0.2	2.1
18. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	0.1	0.1	0.1
19. กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	1.3	0.6	2.0
20. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่สร้างขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน	0.1	-	0.4
21. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	-	-	-
22. ไม่ทราบ	-	-	-

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล และ 0.0 ข้อมูลมีน้อย

0.0 ข้อมูลมีน้อย

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ

หน่วย : คน

สถานภาพการทำงาน	รวม	ชาย	หญิง
	จำนวน		
ยอดรวม	283,199	159,063	124,136
1. นายจ้าง	5,727	4,394	1,333
2. ลูกจ้างรัฐบาล	20,225	8,866	11,359
3. ลูกจ้างเอกชน	71,910	42,943	28,967
4. ทำงานส่วนตัว	114,426	71,689	42,737
5. ช่วยธุรกิจครัวเรือน	70,911	31,171	39,740
6. การรวมกลุ่ม	-	-	-
	ร้อยละ		
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. นายจ้าง	2.0	2.7	1.1
2. ลูกจ้างรัฐบาล	7.2	5.6	9.2
3. ลูกจ้างเอกชน	25.4	27.0	23.3
4. ทำงานส่วนตัว	40.4	45.1	34.4
5. ช่วยธุรกิจครัวเรือน	25.0	19.6	32.0
6. การรวมกลุ่ม	-	-	-

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ

ชั่วโมงการทำงาน	รวม	หน่วย : คน	
		ชาย	หญิง
		จำนวน	
ยอดรวม	283,199	159,063	124,136
1. น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	570	-	570
2. 1 - 9 ชั่วโมง	717	425	292
3. 10 - 19 ชั่วโมง	9,579	5,017	4,562
4. 20 - 29 ชั่วโมง	49,337	24,687	24,650
5. 30 - 34 ชั่วโมง	45,129	28,964	16,165
6. 35 - 39 ชั่วโมง	54,180	29,544	24,636
7. 40 - 49 ชั่วโมง	103,607	61,354	42,253
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	20,080	9,072	11,008
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	0.2	-	0.5
2. 1 - 9 ชั่วโมง	0.3	0.3	0.2
3. 10 - 19 ชั่วโมง	3.4	3.2	3.7
4. 20 - 29 ชั่วโมง	17.4	15.5	19.9
5. 30 - 34 ชั่วโมง	15.9	18.2	13.0
6. 35 - 39 ชั่วโมง	19.1	18.6	19.8
7. 40 - 49 ชั่วโมง	36.6	38.5	34.0
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	7.1	5.7	8.9

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ

หน่วย : คน			
ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม	ชาย	หญิง
		จำนวน	
ยอดรวม	283,199	159,063	124,136
1. ไม่มีการศึกษา	11,665	4,727	6,938
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	41,196	22,743	18,453
3. ประถมศึกษา	64,563	38,565	25,999
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	52,622	34,278	18,344
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	60,719	35,854	24,865
5.1 สายสามัญ	46,174	27,142	19,032
5.2 สายอาชีวศึกษา	14,545	8,712	5,833
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	52,266	22,895	29,371
6.1 สายวิชาการ	31,819	13,672	18,146
6.2 สายวิชาชีพ	12,959	7,861	5,099
6.3 สายวิชาการศึกษา	7,488	1,362	6,126
7. อื่น ๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	168	-	168
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ไม่มีการศึกษา	4.1	3.0	5.6
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	14.6	14.3	14.9
3. ประถมศึกษา	22.8	24.2	20.9
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	18.6	21.6	14.8
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	7.7	22.5	20.0
5.1 สายสามัญ	8.2	17.0	15.3
5.2 สายอาชีวศึกษา	0.7	5.5	4.7
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	18.4	14.4	23.7
6.1 สายวิชาการ	11.2	8.6	14.6
6.2 สายวิชาชีพ	4.6	4.9	4.1
6.3 สายวิชาการศึกษา	2.6	0.9	5.0
7. อื่น ๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	0.1	-	0.1

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้เสมือนว่างงาน จำแนกตามภาคอุตสาหกรรม และเพศ

หน่วย : คน			
อุตสาหกรรม	รวม	ชาย	หญิง
จำนวน			
ยอดรวม	26,079	13,239	12,840
ภาคเกษตร	23,040	11,842	11,198
นอกภาคเกษตร	3,039	1,397	1,642
ร้อยละ			
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
ภาคเกษตร	88.3	89.4	87.2
นอกภาคเกษตร	11.7	10.6	12.8

ผู้เสมือนว่างงาน หมายถึง ผู้ทำงานน้อยกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน โดยคิดจากผู้ที่อยู่ในภาคเกษตร ทำงานน้อยกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผู้ที่อยู่นอกภาคเกษตร ทำงานน้อยกว่า 24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ยึดหลักวิชา พร้อมหาสิ่งใหม่ ใส่ใจลูกค้า
ศรัทธาองค์กร เอื้ออาทรต่อกัน รักมั่น สสช

สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร